

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący SSA Jan Futro

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa P. B.

przeciwko Z. K.

o ochronę dóbr osobistych

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 stycznia 2013 r.

sygn. akt XIII C 857/12

oddala zażalenie

Jan Futro

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek powoda o zwolnienie go od kosztów sądowych.

W uzasadnieniu wskazał, że powód pracuje i z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie w kwocie ok. 1070 zł netto. Prowadzi działalność gospodarczą, która nie przynosi dochodu. Jest właścicielem nieruchomości rolnej o pow. 7,37 ha oraz dwóch innych nieruchomości: jednej położonej w K. o pow. 1,2165 ha zabudowanej budynkiem, o pow. 585 m² i drugiej położonej w B. o pow. 0,4241 ha zabudowanej budynkiem, o pow. 664,48 m². Nieruchomość w B. jest niewykorzystywana natomiast w K. wdzierżawiana przez dwa podmioty. Powód nie ma nikogo na utrzymaniu.

Zdaniem Sądu powód nie należy do osób najuboższych, dla których przewidziane jest zwolnienie od kosztów sądowych. Nie spełnia więc kryteriów określonych w art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Jest w stanie ponieść koszty sądowe wynoszące 600 zł.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniósł powód wskazując, że Sąd Okręgowy „nie trzyma się litery prawa sprzyja wręcz łamaniu prawa i niezasadnej ochronie osoby. Wskazał, że doszło do łamania prawa i Sąd winien prowadzić sprawę z urzędu. Nie jest w stanie uiścić opłaty bez szkody dla jego statusu finansowego.

W konsekwencji wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przywrócenie biegu sprawie.

Rozpoznając zażalenie Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie jest niezasadne

Ponad ustalenia Sądu wskazać należy, że z oświadczenia powoda wynika, iż ma on na utrzymaniu żonę a jego dochody z najmu wskazanej nieruchomości wynoszą ok. 6000 zł miesięcznie.

Zgodnie z art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz. U. z 2010 r. nr 90 poz.594 ze zm.) zwolnienia od kosztów sądowych może się domagać osoba fizyczna, która złożyła oświadczenie, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

Jak słusznie wskazał Sąd Okręgowy zwolnienie od kosztów jest swego rodzaju kredytem (często bezzwrotnym) udzielanym przez Państwo osobom najuboższym, by w ten sposób nie zamknąć im drogi sądowej dla dochodzenia przysługujących im praw. Powód ze swoim majątkiem i dochodami do takich osób nie należy.

Z treści wskazanego wyżej przepisu wynika, że koszty sądowe wyprzedzają jedynie koszty utrzymania koniecznego dla strony i jej rodziny. Nie ma żadnych podstaw do przyjmowania, że inne zobowiązania takie jak np. konieczność spłaty kredytów czy innych zobowiązań a nawet opłacenie podatków względnie obowiązkowych składek mają pierwszeństwo przed kosztami sądowymi.

Ze złożonego oświadczenia wynika, że powód biorąc pod uwagę zarobki i czynsz dzierżawny, uzyskuje miesięcznie ponad 7 000 zł. Jest to kwota pozwalająca na utrzymanie dwóch osób i poczynienie oszczędności. Niewątpliwie też bez uszczerbku dla swego utrzymania powód może zapłacić 600 zł.

Podnoszone zarzuty, co do zasadności roszczenia nie mogą być na obecnym etapie postępowania brane pod uwagę.

Wobec powyższego na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Apelacyjny orzekł jak w postanowieniu.

Jan Futro